

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد محق
۲۹ دسمبر ۲۰۲۲

محمد محق

دختران افغانستان و دختران کوبانی

شرایط امروز دختران افغانستان مشابه شرایط دیروز دختران کوبانی است. آنان با داعش و خطر برده شدن رو به رو بودند و دختران افغانستان با طالبان که چهره دیگری از داعش را به نمایش می‌گذارد. داعش دختران مخالف را دستگیر و به برده جنسی تقلیل می‌داد و طالبان دختران افغانستان را از سواد و دانش محروم نگاه می‌دارد تا به بردگی کشیدن شان آسان شود. منطق نهفته در پس هر دو رویکرد یک چیز است، نگاه نابرابر به زن، و ناقص دانستن وی در مقام کرامت انسانی.

دختران کوبانی ویدیوهای به فروش رفتن دختران ایزدی را در بازارهای بردهفروشی دیده بودند و می‌دانستند که تسلیم شدن به داعش یعنی تن دادن به بردگی جنسی در برابر شهوت‌راران بنیادگرا که عطش رسیدن به حوران بهشتی چنان بی‌تاب شان می‌کند که تا رفتن به آن دنیا صبر ندارند و می‌خواهند در همین دنیا به تعداد بی‌شمار حوران این‌جهانی دست پیدا کنند.

با دریغ، در همه فتوحات و لشکرکشی‌های جهان قدیم، در طی چندین هزار سال، هوس دست یافتن به برده‌های جنسی یکی از انگیزه‌های قوی جنگجویانی بوده است که در رکاب جهان‌گشایان می‌جنگیدند. در تفاسیر مربوط به آیات سوره توبه آمده است که شماری از عرب‌های صدر اسلام هنگام غزوه تبوک می‌گفتند اگر به جنگ لشکریان روم برویم، در برابر دختران "بنی الاصر" یعنی دختران سفید چهره رومی، تاب خویشتنداری از کف خواهیم داد. داعش و طالبان از نمونه‌های این عطش جنسی در دنیای امروز هستند که زن را کالائی قابل خرید و فروش می‌دانند، نه کفو و همتای انسانی خویش.

دختران کوبانی دو گزینه بیش‌تر در پیش نداشتند یا تن دادن به سرنوشت تلخ و سیاه و یا جنگیدن و پذیرفتن خطر جان و زندگی، و آنان تصمیم دوم را برگزیدند. آنان دوشادوش مردان سلاح به دست گرفتند، گردان‌های جنگی تشکیل دادند،

آموزش‌های نظامی فرا گرفتند، و با اراده‌ای آهنین به مصاف داعشیان رفتند. جهان به حیرت مانده بود، زیرا کلیشه‌ی زن تسلیم‌پذیر و سر به زیر شرقی در هم می‌شکست. اینک دخترانی از شرق با شجاعت بی‌مانند، با اسلحه‌ای بر دوش پا به میدان‌های رزم نهاده بودند، سنگرها را در مقابل دشمنان خون‌خوار خود محکم می‌کردند و مهاجمان داعش را که به آرزوی دختران بنی‌الاصفر پا به میدان می‌گذاشتند یکی پی دیگر بر خاک می‌افکندند. آنان توانستند پناهگاهی برای هزاران دختری باشند که به دام یا به چنگ داعش افتاده بودند و اینک راهی به فرار می‌جستند. جهانیان دانستند که آزادی و سربلندی، مرد و زن نمی‌شناسند و دختران از نظر شجاعت و کرامت به شرقی و غربی تقسیم نمی‌شوند و هر کس در هر جغرافیا که اراده کند می‌تواند به دفاع از عزت و شرف خود برخیزد. سرانجام داعش در برابر دختران کوبانی زمین‌گیر شد و آنان پیروز شدند.

دختران افغانستان نیز روز به روز بیش‌تر به توانایی‌های خود پی می‌برند. آنان با دست خالی به مصاف طالبان می‌روند. آنان دریافته‌اند که تسلیم شدن و از حق خود دست شستن عاقبتی جز تبدیل شدن به برده جنسی ندارد. آنان می‌دانند که خطر دستگیری، شکنجه، و مرگ وجود دارد، اما این را نیز می‌دانند که زندگی ذلت‌بار و برده‌وار به زیستن نمی‌ارزد. همان گونه که از نبرد دختران کوبانی کتاب‌ها نوشته شد و فلم‌ها به روی پرده نمایش رفت، از مبارزه دختران افغانستان در برابر تاریک‌اندیش‌ترین گروه این قرن نیز کتاب‌ها نوشته خواهد شد و برگی دیگر بر تاریخ زرین آزادی‌خواهی افزوده خواهد شد.

بگذارید که ملل متحد همچنان به محکوم کردن‌های خشک و خالی ادامه دهد و معاون آن در کابل برای طالبان لابی‌گری کند.